

lertid ikke Frisindvælsdom, men Sagen bliver at hæve, dog at Sagens Omkostninger ved Rettens Dom paalægges den Udeblevne. En Anklagets Udeblivelse forhindrer ikke, at Sagen mod Medstyldige fremmes paa sædvanlig Maade. Den Forurettedes Erstatningsstraf henvises i saadanne Tilfælde til de civile Domstole.

§ 253.

En i Medfør af foregaaende Paragraph affagt Dom kan ikke indbringes for Høiesteret, medmindre de almindelige Grunde for Paankning i Formaliteten ere tilstede.

§ 254.

Domfældes Anklagede, bekjendtgjøres Dommen 3 Dage efter hinanden i den Berlingske politiske og Avertissementsstidende og opslaaes paa det Sted, hvor Retten har været holdt, ligesom den bliver at forkynde paa det Sted, hvor han sidst har havt Bopæl. Der kan der- efter, hvis han har Eiendele i Landet, gjøres Udlæg for Sagens Omkostninger i disse, ligesom der kan skee Udlæg for Bøder, han maatte være idømt, hvilke sidst blive at indbetale i Statskassen for at henstaae der, indtil Dommen er bleven endelig.

§ 255.

Den, der ved en i Medfør af § 252 affagt Dom er idømt en legemlig Straf, bør strax paagribes, naar han træffes her i Landet.

§ 256.

Indfinder den Domfældte sig, eller anholdes han inden 5 Aars Forløb efter Dommens sidste Bekjendtgjørelse, betragtes Dommen som ikke affagt, og Sagen foretages og behandles paany, paa Grundlag af den tidligere Anklagebeslutning.

§ 257.

Frisindes han under den nye Sag, kan han, naar han godtgjør, at han var ude af Stand til at møde i rette Tid, saavel som til dengang at oplyse Forsald, fritages for at erlægge Omkostningerne ved Udeblivelsesagen, eller, forsaavidt disse ere indbrevne, faae dem tilbagebetalte.

§ 258.

Kommer den Domfældte ikke tilstede inden den i § 256 nævnte Frist, bliver Udeblivelsesdommen endelig, medmindre han godtgjør at have været hindret ved lovligt Forsald fra at indfinde sig, i hvilket Tilfælde der forholdsvis efter § 256.

Kapitel 8.

Om Hovedforhandlingen for Underretterne.

§ 259.

Forskrifterne i 4de, 5te og 6te Kapitel om Forsølgningen af Straffesager, der behandles ved Nævningeretterne, gjælde ligeledes om Sager, hvori Hovedforhandlingen finder Sted ved Underretterne, med de Bepælselser, som flyde af, at Retten her kun beklædes af en enkelt Dommer uden Nævninger, og iøvrigt med de i efterfølgende Paragrapher givne Tillæg og nærmere Bestemmelser.

§ 260.

Forsølges en Sag ikkun efter den Forurettedes Begjæring, kan han frasælde den paa ethvert Trin af Sagen, indtil den er optagen til Dom.

§ 261.

Naar Straffen for den Forseelse, i Anledning af hvilken Sag er reist, ikke overstiger Bøder af 20 Rd., og den Sigtede tilbyder at betale den Bod, som den offentlige Anklager finder passende, samt at berigtige det mulige Erstatningsansvar, kan Sagen bortfalde.

§ 262.

Naar en Forundersøgelse har fundet Sted, bringes Sagen for Retten af den offentlige Anklager, efterat han har modtaget Overanklagerens Beslutning om Anklage. I Sager, i hvilke ingen formelig Forundersøgelse har fundet Sted, eller i hvilke ingen formelig Forundersøgelse kan finde Sted — § 56 sidste Stykke — indbringer den offentlige Anklager, uden at gjøre nogen Indstilling til Overanklageren, Sagen for Underretten ved at udtage Stævning mod den Paagjældende.